

Recenzja rozprawy habilitacyjnej i całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Rafała MIĘTKIEWICZA

1. Informacje wstępne - przedmiot recenzji

Recenzent oświadcza, że nie posiada żadnych interesów w odniesieniu do toczzonego postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie: nauki społeczne, w dyscyplinie: nauki o bezpieczeństwie - wszczętego na wniosek dr Rafała MIĘTKIEWICZA a także stwierdza, że tematyka rozprawy mieści się w nurcie jego zainteresowań badawczych.

Podstawą sporządzenia recenzji jest **UCHWAŁA Nr 86 /2023 Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Federacji Akademii Wojskowych z dnia 15 grudnia 2023 r. sprawie: powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Rafałowi MIĘTKIEWICZOWI.**

2. Podstawowe dane o kandydacie

Pan doktor Rafał Miętkiewicz uzyskał stopień doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora. Stopień doktora nadany został uchwałą Rady Wydziału Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte z dnia 24 kwietnia 2015 roku (123/W/2015). Temat rozprawy doktorskiej: *„Wykorzystanie bezzałogowych jednostek nawodnych w zabezpieczeniu morskich obiektów infrastruktury krytycznej”*.

Po uzyskaniu stopnia doktora, z przedstawionej obecnie dokumentacji stanowiącej podstawę sporządzenia recenzji nie wynika, by kandydat ubiegał się uprzednio o nadanie stopnia doktora habilitowanego natomiast przebieg jego pracy naukowo-zawodowej po 2015 r. do chwili obecnej związany jest z Akademią Marynarki Wojennej w Gdyni, gdzie pełni zawodową służbę wojskową. Jego przebieg pracy zawodowej przedstawia się następująco:

- 2015 - 2016 – Starszy wykładowca w Zakładzie Działań Morskich, Instytut Operacji Morskich, Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich,
- 2016 - 2018 – Adiunkt. Kierownik Zakładu Działań Morskich. Instytut Operacji Morskich Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich,
- 2018 - 2020 – Adiunkt. Dyrektor Instytutu Operacji Morskich,

- 2020 - 2022 – Adiunkt naukowo-badawczy. Kierownik Zakładu Działań Morskich, Instytut Operacji Morskich, Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich,
- 2022 - nadal – Adiunkt naukowo-badawczy. Katedra Uzbrojeia Okrętowego. Wydział Nawigacji i Uzbrojenia Okrętowego.

W okresie ocenianego zatrudnienia macierzystego, Habilitant podejmował różnego rodzaju inne aktywności zawodowe oraz naukowo-dydaktyczne między innymi w ośrodkach, o których więcej w dalszej części recenzji.

W tym miejscu stwierdzam, że przedstawiony przebieg pracy naukowo-zawodowej po 2015 r. wskazuje na duże zaangażowanie Habilitanta w bieżące rozwiązywanie problemów zawodowych, także w aspekcie zarządczym, co jest dużą wartością dodaną w połączeniu z badaniami naukowymi. W takim przypadku bowiem następują połączanie teorii z praktyką, a niezaprzeczalnym faktem jest, że w okresie 8 lat po obronie pracy doktorskiej w karierze zawodowej Habilitanta nie nastąpiła stagnacja wręcz przeciwnie jego znaczący rozwój zawodowy, co stanowi dużą wartość dodaną do teorii oraz praktyki w dyscyplinie związanej z bezpieczeństwem państwa.

3. Informacje o obowiązujących przepisach prawa na dzień wszczęcia ocenianego postępowania habilitacyjnego, w tym obowiązujących kryteriach oceny

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że spełnione są wszystkie wymagania formalne niezbędne do wszczęcia postępowania habilitacyjnego wynikające z ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. u. z 2003 r., nr 65, poz. 595, z późn. zm.) w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2023 r., poz. 742).

Recenzja niniejsza opiera się na kryteriach określonych w Art. 219. 1. Ustawy cytowanej powyżej, w którym ustawodawca określił, że stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora,
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowym lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne,
- 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Materiałem pomocniczymi do sporządzenia niniejszej recenzji jest wydawnictwo Rady Doskonałości Naukowej z 2022 r. „*Recenzje w postępowaniu o awans naukowy. Poradnik*”.

4. Informacje o osiągnięciach naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój nauki

4.1. Monografia oraz cykl artykułów

Podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przez Pana dr Rafała Miętkiewicza jest monografia „Systemy autonomiczne w działaniach na morzu”, opublikowana przez Wydawnictwo AMW, Gdynia 2023 oraz cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych takich jak:

- Possible application of USVs in Polish Navy, [w:] VII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna; Technologie morskie dla obronności i bezpieczeństwa, NATCON 2016 / Tomasz Szubrycht (red.), 2016, [Dokument elektroniczny], s. 316-325.
- Klasyfikacja bezzałogowych jednostek nawodnych, [w:] „Systemy bezzałogowe” / Gawrysiak Krzysztof (red.), 2017, Gdynia, Akademia Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, s. 21-32.
- Wykorzystanie bezzałogowych systemów morskich w tworzeniu obrazu sytuacji morskiej, [w:] „Nauki społeczne i ekonomiczne: węzłowe zagadnienia” / Justyna Żychlińska, Iwona Przychocka (red.), 2017, Uczelnia Techniczno-Handlowa im. Heleny Chodkowskiej, s. 224-234,
- UAS Albatros in activities for defence and security on sea waters, “Humanities and Social Sciences”, 2019, vol. 24, nr 1, s. 79-86, DOI:10.7862/rz.2019.hss8.
- Analiza możliwości wykorzystania autonomicznej platformy nawodnej w działaniach Force Protection w rejonie bazy morskiej, [w:] „Bezpieczeństwo portów morskich i lotniczych” / Fabisiak Jacek (red.), 2017, Gdynia, Wydawnictwo BP, s. 249-26.
- Możliwości monitorowania stanu gazociągu podmorskiego relacji złoża B8 - Władysławowo przez siły Marynarki Wojennej, „Zeszyty Naukowe Instytutu Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN”, 2018, nr 107, s. 33-45.
- Systemy autonomiczne w środowisku morskim: implikacje dla bezpieczeństwa morskiego Rzeczypospolitej, [w:] „Wykorzystanie dronów i robotów w systemach bezpieczeństwa. Wybrane aspekty” / Rafał Kamprowski, Mirosław Skarżyński (red.), 2019, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa, s. 111-123.
- Maritime autonomous systems – development trends, [w:] „Wykorzystanie dronów i robotów w systemach bezpieczeństwa: teoria i praktyka” / Kamprowski Rafał, Skarżyński Mirosław (red.), 2021, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, s. 65-78, ISBN 978-83-66740-37-2.
- Systemy autonomiczne (bezzałogowe) jako nowe narzędzie w rękach terrorystów, [w:] „XX-lecie wojny z terroryzmem: bilans i konsekwencje. T. 2, Infrastruktura krytyczna, analizy, case study” / Wiśniewska-Paź Barbara, Szlachter Damian (red.), 2022, Toruń, Wydawnictwo Adam Marszałek, s. 69-98, ISBN 9788381806442.

Oceniając wskazaną *monografię* jako jedno z najważniejszych osiągnięć naukowych Habilitanta stwierdzam, że jest ono oryginalnym twórczym dokonaniem naukowym w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie. Posiada ona walory cechujące ujęcie holistyczno-systemowe problematyki bezpieczeństwa we wspomaganiu działań przez systemy autonomiczne. Moim zdaniem praca spełnia wymagania jakościowe, zaspokajające potrzeby bezpieczeństwa państwa między innymi dlatego, że jest to nowy obszar wynikający z niezwykle dynamicznego rozwoju systemów autonomicznych łączących wiele elementów przełomowych dla procesu wspomagania decyzji w systemie bezpieczeństwa narodowego. Główny kontekst prowadzonych badań obejmował kwestie bezpieczeństwa z ukierunkowaniem na aspekty bezpieczeństwa morskiego państwa w kontekście wykorzystania Marynarki Wojennej do osiągnięcia strategicznych celów polityki państwa, gdzie z jednej strony nowoczesne systemy techniczne wspomagają procesy decyzyjne jednak z drugiej strony przynoszą nowe zagrożenia dla współczesnego świata. Stąd też badania prowadzone przez habilitanta poszerzają wiedzę naukową nad możliwościami wykorzystania morskich systemów autonomicznych w różnego rodzaju działalności ludzi na morzu, w tym także działań na rzecz obronności i bezpieczeństwa, co wskazuje na podwójne zastosowanie technologii – bezpośrednio w obszarze bezpieczeństwa państwa oraz w sferze cywilnej.

W oparciu o przedstawioną dokumentację uznaję, że przyjęta przez Habilitanta koncepcja badań jest poprawna. Habilitant określił między innymi główny problem badawczy w formie pytania: *Jaką rolę pełniły będą nowoczesne technologie w postaci morskich systemów autonomicznych w działaniach na morzu?*, co wygenerowało potrzebę rozwiązania problemów szczegółowych zawartych w 14 pytaniach szczegółowych. Pytania te zostały podporządkowane celowi głównemu odnoszącemu się do *określenia roli nowoczesnych technologii w postaci morskich systemów autonomicznych w działaniach na morzu*. Następnie ze względu na szeroki zakres tematyki Habilitant dokonał dekompozycji celu głównego na 14 celów szczegółowych, co w konsekwencji przyczyniło się do osiągnięcia przyjętego zamierzenia, przy czym zdefiniowany problem badawczy oraz przyjęty cel pracy stał się przyczynkiem sformułowania hipotezy badawczą w brzmieniu: *Założono, iż w odpowiedzi na zmieniające się uwarunkowania oraz ewoluujące zagrożenia występujące w domenie morskiej a charakterystyczne dla morza półzamkniętego (Bałtyk), wykorzystanie morskich systemów autonomicznych w wydajny sposób przyczyni się do podniesienia efektywności i budowania zdolności Marynarki Wojennej*. Także i w tym przypadku Habilitant dokonał dekompozycji przyjętej hipotezy przyjmując 5 hipotez roboczych. Tym samym weryfikacja przyjętej hipotezy badawczej oraz hipotez roboczych umożliwiła rozwiązanie problemu głównego oraz osiągnięcie celu głównego pracy. Przyjęta przez Habilitanta metodologia badań ustaliła układ pracy oraz kolejność i strukturę poszczególnych rozdziałów, w których zebrane i przedstawione zostały informacje pozwalające na sprecyzowanie odpowiedzi odnoszących się do szczegółowych problemów oraz celów badawczych i odpowiadających im hipotez roboczych. Omawiane informacje (treści) Habilitant zawarł we wstępie, pięciu rozdziałach oraz zakończeniu i bibliografii, którą wykorzystał w swoim procesie badawczym.

Rozdziały merytoryczne wieńczy podsumowanie podkreślające najważniejsze wnioski wynikające z dociekań naukowych, co jest dobrą praktyką w pracach naukowych. *Merytorycznie poszczególne treści powiązane zostały ze zdefiniowanymi problemami oraz celami badań i przedstawiają argumenty świadczące o słuszności postawionych tez. Szeroka gama zastosowanych metod, techniki narzędzi badawczych pozwoliła Habilitantowi na precyzyjne udzielenie odpowiedzi na zadane pytania badawcze. W monografii widać logikę i wyraźnie zarysowana myśl przewodnią, co razem wzięte pozwala mi pozytywnie ocenić pracę Habilitanta.*

W przypadku wskazanych 9 tematycznie artykułów naukowych stanowiących w większości rozdziały opracowań zwartych uważam, że są one rozważaniami naukowymi Habilitanta będącymi w pewnym sensie podstawę przygotowanej w efekcie końcowym wspomnianej powyżej monografii. Moim zdaniem jest to pozytywne i z punktu widzenia „*dochodzenia do prawny naukowej*” wielce pożądane. Tym bardziej, że wyniki badań, stanowiących wstęp do zasadniczych rozważań nad problematyką technologii autonomicznych operujących w środowisku morskim reprezentowanych przez bezzałogowe jednostki nawodne, zaprezentowane zostały także w monografii „*Bezzałogowe platformy morskie. Bezzałogowe jednostki nawodne*”, Wydawnictwo AMW, Gdynia, 2018, ISBN 9788394886028 oraz „*Wykorzystanie bezzałogowych jednostek nawodnych w zabezpieczeniu morskich obiektów infrastruktury krytycznej*”, Wydawnictwo AMW, Gdynia, 2018.

Biorąc powyższe pod uwagę do kluczowych walorów pracy Habilitant dr Rafała Miętkiewicza „*Systemy autonomiczne w działaniach na morzu*” zaliczam między innymi:

- ambitną próbę opracowania monografii w niszy badawczej obejmującej problematykę autonomicznych technicznych systemów wspomagania działań na morzu,
- poprawnie zaprojektowane i przeprowadzone badania empiryczne w różnych skalach przestrzennych obejmujących nauki o bezpieczeństwie,
- opracowaną koncepcję wykorzystania morskich systemów autonomicznych z uwzględnieniem aktualnego i przyszłego poziomu rozwoju technologii bezzałogowych dla zdefiniowanych wcześniej warunków środowiskowych Morza Bałtyckiego oraz wyzwań w obszarze bezpieczeństwa,

co moim zdaniem jest wystarczającą podstawą merytoryczną do uznania pracy za spełniającą kryteria osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

4.2. Osiągnięcia projektowe

Za znaczny dorobek technologiczny w obszarze prowadzonych badań uznaje wskazane przez Habilitanta osiągnięcia projektowe:

- bezzałogowa jednostka nawodna „Edredon” – udział w projekcie rozwojowy „Zintegrowany system planowania perymetrycznego ochrony i monitoringu morskich portów i obiektów krytycznych oparty o autonomiczne bezzałogowe jednostki pływające” (lider Polsko-Japońska Wyższa Szkoła Technik Komputerowych, konsorcjanci AMW oraz przedsiębiorstwo SPRINT S.A.). Projekt zakładał zbudowanie – w oparciu o kadłub łodzi hybrydowej, autonomicznej bezzałogowej, modułowej platformy nawodnej, której wyposażenie stanowić miały urządzenia oraz sensory umożliwiające elastyczną realizację

szeregu zadań cywilnych i militarnych. W rezultacie powstała bezzałogowa (autonomiczna) platforma nawodna „Edredon” (pierwsza tego typu konstrukcja w Polsce), która otrzymała wyróżnienie w konkursie o Grand Prix im. Kontradmirala Xawerego Czernickiego na 12. Bałtyckich Targach Militarnych, BALT-MILITARY EXPO 2012 w Gdańsku,

- bezpilotowy system powietrzny „Albatros” – udział w zespole projektowym: „Demonstratora taktycznego Bezpilotowego Systemu Powietrznego (BSP) 200, Albatros”. Opracowany i przebadany w tunelach aerodynamicznych projekt BSP z zamiarem przeznaczenia do wykonywania szerokiej palety misji (rozpoznawcze, ratownicze, ochrony) w strukturach podmiotów wchodzących w skład Sił Morskich RP,
- autonomiczna platforma ochrony granicy państwowej „Zalew” – udział w projekcie, którego celem było opracowanie systemu wspomagającego ochronę granicy państwowej na Zalewie Wiślanym. W ramach prac zbudowano autonomiczną i bezobsługową platformę o zasilaniu w oparciu o źródła odnawialne (panel słoneczny i generator wiatrowy), z czterema osadzonymi na dnie podporami. Ich długość pozwala na umieszczenie urządzenia na wodach o głębokości do 4 m. Zadaniem sensorów umieszczonych na platformie jest wykrywanie i namierzanie obiektów pływających, zbliżających się do granicy państwowej w przestrzeni nawodnej i podwodnej,
- „SABUVIS” i udział w projekcie skonstruowany w ramach projektu Europejskiej Agencji Obrony EDA No B-1452-ESM1-GP SABUVIS („Swarm of Biomimetic Unmanned Underwater Vehicles for Underwater ISR”), pojazd biomimetyczny BUUV (Biomimetic Underwater Vehicle). Platforma zdolna jest do skrytego przemieszczania się w toni wodnej i realizacji misji rozpoznawczych (np. pomiary sygnatur obcych okrętów wojennych).

Podsumowując osiągnięcia projektowe stwierdzam, że w obecnych powiązanych ze sobą uwarunkowaniach polityczno-gospodarczych Polski, udział Habilitanta w opracowywaniu projektów technologicznych jest znaczący, a uzyskane w ramach zespołu osiągnięcia projektowe, po wdrożeniu ich do działalności praktycznej moim zdaniem znacząco wpłyną na rzeczywisty stan bezpieczeństwa państwa.

5. Informacje o pozostałym dorobku

5.1. Publikacje i działalność naukowa

Oprócz publikacji wymienionych na wstępie recenzji w dorobku dr Rafała Miętkiewicza po uzyskaniu stopnia doktora doszukać się można jeszcze:

- 12 rozdziałów w monografiach wydanych przez: przegląd Nauk o Obronności. Wydawnictwo Adam Marszałek, Wydawnictwo AMW w Gdyni, czy też inne wydawnictwa uczelniane,
- 1 członkostwo (zastępca redaktora) w redakcji monografii naukowej,
- 22 artykuły opublikowane w czasopismach naukowych między innymi takich jak: „Gospodarka Materiałowa & Logistyka”, „Kwartalnik Bellona”, „Zeszyty Naukowe Akademii Marynarki Wojennej”, „Zeszyty Naukowe Instytutu Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN”, „Energy Policy Journal”, „Humanities and Social Sciences”,

„Marine Environmental Research”, „Safety Science”, „Maritime Technical Journal”, „Defence Technology”.

Prace powyższe orbitują wokół tematyki będącej w obszarze zainteresowań Habilitanta, do których zalicza się wpływ nowoczesnych technologii autonomicznych na kwestie szeroko rozumianego bezpieczeństwa morskiego państwa. Zainteresowania te można ująć w trzy obszary takie jak: Marynarka Wojenna w systemie bezpieczeństwa państwa, morskie aspekty bezpieczeństwa energetycznego państwa, ochrona obiektów infrastruktury krytycznej na morzu jako obszar wykorzystania nowoczesnych technologii autonomicznych.

W tym miejscu należy wskazać na fakt, że dr Rafał Mętkiewicz legitymuje się stosunkowo wysokimi na poziomie habilitacji sumarycznymi wskaźnikami danych naukowych, bowiem według stanu na dzień 31.08.2023 r.: sumaryczny IF – 14,622, h-index (Cytowania Scopus) 2 - h-index (Cytowania Scopus), h-index (Cytowania WoS) 2 - h-index (Cytowania WoS), sumaryczna punktacja MNiSW - 1 526.

Z przedstawionej dokumentacji wynika, że łączna liczba cytowań jego publikacji wynosi 58, w tym 13 autocytowań, przy czym dodatkowo Habilitant zidentyfikował 12 cytowań nieuwzględnionych w Google scholar.

Równocześnie z dosyć bogatą ilością publikacji w okresie od 2015 r. Habilitant prowadził intensywną działalność naukową w innych sferach. Uczestniczył i wygłaszał referaty jako zapraszany ekspert na 27 konferencjach krajowych oraz 13 konferencjach międzynarodowych. W 17 konferencjach pełnił zazwyczaj funkcje członka komitetu organizacyjnego.

Po 2015 r. brał udział w pracach wielu zespołów, między innymi:

- w pracach międzyuczelnianego zespołu (Politechnika Lubelska, Wojskowy Instytut Techniki Inżynieryjnej, Wojskowa Akademia Techniczna, Asseco Poland SA oraz Wojskowe Zakłady Lotnicze 1 Łódź, Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego "PZL Kalisz", PoliepoX, WIT-Composites, Zakłady Mechniczne Tarnów, KenBit, MSP i MESKO, projektu: „Demonstratora taktycznego Bezpilotowego Systemu Powietrznego (BSP) 200, Albatros”,
- w pracach zespołu badawczego projektu NCBiR (umowa nr DOBR/0020/R/ID3/2013/03): „Ochrona granicy państwowej na Zalewie Wiślanym przy wykorzystaniu nowoczesnych metod wykrywania zdarzeń” pod kryptonimem Zalew. W skład konsorcjum powołanego na potrzeby realizacji prac wchodziły: Politechnika Gdańska, Akademia Marynarki Wojennej, Politechnika Wrocławska, SRS Polska Sp. z o.o.,
- w realizacji zadania projektowego w ramach pracy DOB- BIO7/02/01/2015 NCBR pod tytułem: „System informacyjno-analityczny wspomagający zarządzanie ryzykiem podczas planowania i realizacji działań Policji”, kryptonim: Jantar,
- kierował międzyuczelnianym zespołem badawczym (Politechnika Gdańska, Akademia Marynarki Wojennej), w ramach realizacji programu Ministra Obrony Narodowej „Wsparcie badań podstawowych w uczelniach wojskowych Grant Badawczy”, pod kryptonimem Meduza (umowa nr GB/3/2018/207/2018DA z Departamentem Nauki i Szkolnictwa Wojskowego MON, decyzja Nr 20/Szkol./DNiSW Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 października 2017 r.)
- oraz innych projektach badawczych krajowych i międzynarodowych wymienionych i opisanych w autoreferacie.

Na przełomie lat 2021/2022 Habilitant oceniał także ekspercko projekty realizowane pod patronatem Ministra Obrony Narodowej. Ogółem dokonał oceny 9 projektów.

W ocenianym okresie Habilitant uczestniczył w wielu stażach w Polsce i za granicą, między innymi: w Akademii of the Police Force in Bratislava Slovakia, w NATO Maritime Interdiction Operational Training Center (Chania) Kreta, Grecja, w NATO Centre of Excellence for Operations in Confined and Shallow Waters (Kilonia), Niemcy, w NATO Maritime Interdiction Operational Training Center NMIOTC (Chania) Kreta, Grecja, Nikola Vaptsarov Naval Academy (NVNA), Varna, na Politechnice Rzeszowskiej, Wydziale Zarządzania, na Politechnice Gdańskiej (Wydział Inżynierii Mechanicznej i Okrętownictwa), w Dowództwie Operacyjnym Sił Zbrojnych im. Bronisława Kwiatkowskiego, Warszawa.

Reasumując tę część recenzji stwierdzam, że przedstawiony dorobek Habilitanta dotyczy problematyki bezpieczeństwa, jest ilościowo wystarczający oraz merytorycznie tyle „ważący”, aby stwierdzić, że Habilitant opanował warsztat naukowy, co umożliwi mu samodzielne prowadzenie badań w dziedzinie nauki społecznej w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, a także pozwala sądzić, że Habilitant nabył umiejętności kierowania takimi badaniami oraz potrafi oceniać dorobek innych osób.

Moje wątpliwości budzi dorobek jakościowy publikacji. Znacząca ich ilość w ocenianym czasookresie oraz mnogość innych aktywności zawodowych (naukowych) budzi moją niepewność co do jakości tychże publikacji. Rozumiem jednak, że recenzenci wydawniczy uznali, iż każdy z artykułów posiada wystarczającą zawartość merytoryczną oraz wysoką jakość prowadzonych badań. Tym samym moja wątpliwość nie odnosi się bezpośrednio do wady dorobku naukowego Habilitanta.

5.2. Działalność dydaktyczna i popularyzatorska

Praktycznie działalność dydaktyczna Habilitanta koncentruje się na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich oraz Wydziale Nawigacji i Uzbrojenia Okrętowego, gdzie prowadził działalność dydaktyczną zarówno na studiach I i II stopnia (cywilnych i wojskowych) oraz w ramach kursów organizowanych przez Centrum Kursowe AMW (kursy kwalifikacyjne, kursy doskonalące, studia podyplomowe, studium oficerskie). Wykładane przedmioty w zdecydowanej większości pokrywają się z głównym obszarem prowadzonej działalności naukowej. Z przedstawionej dokumentacji wynika, że Habilitant prowadził zajęcia z 7 przedmiotów, z których 6 to były wykłady i ćwiczenia, a 1 przedmiot to realizacja ćwiczeń. Jego aktywność występuje także w obszarze szkoleń kursowych, studiów podyplomowych, w tym dla studentów zagranicznych na kierunkach wojskowych. Był także twórcą programów dla przedmiotów obejmujących jego zainteresowania naukowo-badawcze.

Aktywność dydaktyczna Habilitanta jest zauważalna również w innych ośrodkach akademickich takich jak między innymi: Akademia Sztuki Wojennej, Politechnika Gdańska, Akademia Górniczo-Hutnicza, Collegium Civitas, Wyższa Szkoła Kształcenia Zawodowego we Wrocławiu.

Z przesłanej dokumentacji wynika, że w okresie obejmującym ocenę, Habilitant był promotorem 73 prac magisterskich i licencjackich oraz recenzentem 6 prac. W trzech przypadkach Rada Dyscypliny Naukowej powierzyła mu funkcję promotora pomocniczego.

Aktywność Habilitanta przejawia się także w członkostwie komitetów redakcyjnych i radach naukowych czasopism, gdzie pełnił różnego rodzaju funkcje, w tym także recenzenta. Z przedstawionego wykazu wynika, że po 2015 r. recenzował ogółem 12 artykułów naukowych w różnych ośrodkach wydawniczych, w tym także z poza kraju. Poza tym jest także członkiem

w trzech towarzystwach naukowych (Towarzystwo Nautologiczne, Polskie Towarzystwo Bezpieczeństwa Narodowego, Instytut Polityki Energetycznej im. Ignacego Łukasiewicza).

Jego działalność popularyzatorska przejawiała się w ramach prowadzonego cyklu szkoleń proobronnych dla pracowników administracji i spółek, wykładów inauguracyjnych rozpoczęcie roku szkoleniowego w związkach taktycznych i dowództwach szczebla operacyjnego, czy też w Kole Naukowym Bezpieczeństwa Morskiego Państwa. W ramach szkoleń i wykładów prezentował najnowsze osiągnięcia w zakresie realizowanych projektów i wiedzy będącej wynikiem działalności naukowej. *Podsumowując ocenianą działalność dydaktyczną i popularyzatorską - nie mam wątpliwości, że Habilitant jest dobrze przygotowany do nauczania akademickiego na I i II stopniu oraz do pracy organizacyjnej w szkole wyższej.*

Konkluzje

Biorąc pod uwagę zamieszczoną wyżej ocenę osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój nauki takich jak: monografia, cykl artykułów, osiągnięcia projektowe oraz istotną aktywność naukową stwierdzam, że *Habilitant spełnia warunki do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie określone w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. u. z 2003 r., nr 65, poz. 595, z późn. zm.) w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742). Praktycznie jego dorobek spełnia nie tylko jeden z warunków określonych w Art. 219. 1. 2) cytowanej ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce, ale aktywność Habilitanta obejmuje wszystkie trzy kryteria, dla których pozytywną ocenę przedstawiłem w niniejszej recenzji.*

Wobec powyższego uwzględniając Uchwałę Nr 86 /2023 Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Federacji Akademii Wojskowych z dnia 15 grudnia 2023 r. wnoszę, jako członek komisji habilitacyjnej – recenzent, o dalsze procedowanie mając na celu nadanie dr Rafałowi Miętkiewiczowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

Kraków 24 styczeń 2024 r.

Bogdan Kosowski